

σ' όλη την Ελλάδα

φανερώνουν τα αδιέξοδα

Απ' όλα τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η διαχείριση του προσφυγικού/ μεταναστευτικού προβλήματος βρίσκεται σε οριακό σημείο. Και τώρα ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο, με τη σχεδιαζόμενη δημιουργία νέων hot spot, διασπαρμένων σ' όλη την ηπειρωτική χώρα

της μετεγκατάστασης όσο μπαίνουμε στο φθινόπωρο – πριν καν αρχίσει να χαλαρεί ο καιρός. Στη Νέα Καβάλα, στο Κιλκίς, που υποδέχθηκε 1.000 από τους πρόσφυγες που μεταφέρθηκαν από την Μόρια, ο πληθυσμός έχει ξεπεράσει τους 2.000. Μεταξύ του και εκατοντάδες που ζούνε σε σκηνές χωρίς βασικές υποδομές. Απ' όλα τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η διαχείριση του προσφυγικού/ μεταναστευτικού προβλήματος βρίσκεται σε οριακό σημείο. Οι ροές συνεχίζονται χωρίς μείωση. Τα νησιά που είναι οι πύλες εισόδου έχουν ήδη ξεπεράσει τα όρια αντοχής τους με τραγικές συνέπειες για τις τοπικές κοινωνίες αλλά και τους ίδιους τους μετανάστες και πρόσφυγες. Και τώρα ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο, με τη σχεδιαζόμενη δημιουργία νέων hot spot, διασπαρμένων σ' όλη την ηπειρωτική χώρα.

Μοίρασμα του προβλήματος σ' όλη τη χώρα

Ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη, Μ. Χρυσοχολίδης, ανακοίνωσε την Παρασκευή 27/9, ότι ετοιμάζεται νομοσχέδιο που θα κατατεθεί άμεσα στη Βουλή σχετικά με τα μέτρα της κυβέρνησης μπροστά στο πρόβλημα. Το σχέδιο, που αποφασίστηκε σε σύσκεψη με τον αναπληρωτή υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής, Γ. Κουμουτσάκο, στελέχη της ΕΛ.ΑΣ. και των Ενόπλων Δυνάμεων δεν προβλέπει καμιά διεθνή πρωτοβουλία για το σταμάτημα του πολέμου ή των νέων τουρκικών σχεδιασμών πυροδότησης του πολέμου στη Συρία, αιτία της δημιουργίας των μεταναστευτικών ρευμάτων. Όπως επίσης καμιά πρωτοβουλία δεν αποφασίστηκε για την αποσυμφόρηση της χώρας από ένα συνεχές διεθνές πρόβλημα – ένα βάρος που δεν μπορεί

να το αντέξει οικονομικά ούτε να το διαχειριστεί.

Η κυβέρνηση, έχοντας αποδεχθεί το ρόλο της χώρας ως χώρος υποδοχής και μόνιμης εγκατάστασης δεκάδων χιλιάδων κατατρεγμένων, σχεδιάζει να μοιράσει την επιβάρυνση στις 13 περιφέρειες της χώρας. Για το λόγο αυτό κάλεσε τους νέους περιφερειάρχες της χώρας, σ' ευρεία σύσκεψη και ζητήθηκε η συνδρομή τους στον κυβερνητικό σχεδιασμό. Σύμφωνα μ' όσα έγιναν γνωστά οι περιφερειάρχες δήλωσαν πρόθυμοι να βοηθήσουν το κυβερνητικό έργο ζητώντας όμως ως προϋπόθεση την ισοκατανομή των προσφύγων στις περιφέρειες της χώρας. Ζήτησαν και αυξημένο ρόλο, χρηματοδότηση στην αυτοδιοίκηση για τη διαχείριση του προβλήματος και την αξιοποίηση ανενεργών ξενοδοχείων στις περιοχές στοχοποιώντας παράλληλα τις αδυναμίες των ΜΚΟ.

Σύντομα φαίνεται ότι ολόκληρα χωριά θα «φυτευτούν» από άκρη σε άκρη στη χώρα μεγεθύνοντας ένα ήδη τεράστιο πρόβλημα απλά και μόνο για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του ευρωπαϊκού ιερατείου και να τονωθεί η κερδοσκοπική δραστηριότητα κάθε ενδιαφερομένου, τωρινού ή επίδοξου αυριανού.

Η νέα απόπειρα εμπλοκή της Τουρκίας στο πόλεμο της Συρίας, με πρόσχημα αυτή τη φορά το προσφυγικό, αποτελεί μια καθαρή απόδειξη των φιλοδοξιών του τουρκικού επεκτατισμού

νέα της σχέδια δεν επιχειρεί απλά να ξεπλύνει τον αποσταθεροποιητικό ρόλο που έπαιξε στη Συρία, ενισχύοντας διάφορες ομάδες τζιχαντιστών και χρηματοδοτώντας την μεταφορά στη Συρία ισλαμιστών μισθοφόρων απ' τις χώρες της Κεντρικής Ασίας και της Αφρικής. Τώρα προωθεί τη διχοτόμηση της Συρίας και τον έλεγχο μιας τεράστιας περιοχής στα βόρεια σύνορα της. Στοχεύει στη συντριβή των Κούρδων και την ματαίωση της δημιουργίας κουρδικού κρατιδίου στην περιοχή. Αποσκοπεί στην συνέχιση των εγκλημάτων διαρκείας κατά των Κούρδων που ζουν στην Τουρκία αλλά και των άλλων λαών της Ανατολίας.

Ταυτόχρονα η Τουρκία, γεγονός που έχει περάσει στα φιλά στη χώρα μας, εμπλέκεται πλέον ανοικτά στον πόλεμο της Λιβύης στηρίζοντας την εγκάθετη, από τη διεθνή κοινότητα, κυβέρνηση στη διαμάχη της με τις δυνάμεις του στρατάρχη Χαφτάρ που διεκδικεί την εξουσία στην διαλυμένη απ' την ιμπεριαλιστική επέμβαση χώρα. Η Λιβύη είναι η βασική χώρα εισόδου των προσφυγικών ροών από την Αφρική προς την Ιταλία. Το καλοκαίρι μια

ολόκληρη διαμάχη για τον έλεγχο των ροών αυτών παίχτηκε με πρωταγωνιστές την Ιταλία, τη Γαλλία, τη Γερμανία και διάφορες ΜΚΟ, με θύματα για ακόμη μια φορά τους εκατοντάδες πνιγμένους στα νερά της Μεσογείου. Τώρα η Τουρκία του Ερντογάν φαίνεται να συμμαχεί με την Ιταλία, κόντρα στις επιδιώξεις της Γαλλίας, για τον έλεγχο της Λιβύης. Άλλωστε έχει δημόσια δηλώσει ότι επιθυμεί μια νέα συμφωνία επανακαθορισμού των θαλάσσιων συνόρων μεταξύ των δύο χωρών που θα καταργεί την παλιά μεταξύ Λιβύης και Ελλάδας, σβήνοντας την Κρήτη από το χάρτη της περιοχής.

Τα παραπάνω δείχνουν την έκταση των φιλοδοξιών της Τουρκίας αρκετά πέρα απ' τα σύνορα της αλλά και το μέγεθος της απειλής που συνιστά ο τουρκικός επεκτατισμός. Με τρόπο επιθετικό, με τη χρήση στρατιωτικής ισχύος αξιοποιεί όλα τα ανοικτά ζητήματα για να κερδίσει θέσεις. Η χώρα μας όσο βαδίζει χωρίς σχέδιο, υπακούοντας στις επιταγές της δύσης θα είναι καταδικασμένη στο ρόλο της χώρας-φράχτη και αποθήκης ψυχών, ευάλωτη στις απειλές της Τουρκίας του Ερντογάν.

Γη και ύδωρ στις ΗΠΑ, επ' αόριστον

■ ΤΟΥ Νίκου Γεωργιάδη

Από την περασμένη Τετάρτη, σειρά δημοσιευμάτων, με πρώτο αυτό της Καθημερινής, κάνουν λόγο για την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων σχετικά με την αναθεώρηση της Συμφωνίας Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας (Mutual Defense Cooperation Agreement- MDCA) που κρατά από το 1990 και σχετίζεται μεταξύ άλλων και με τις βάσεις του ΝΑΤΟ στην χώρα μας. Είχε άλλωστε προανακοινηθεί σε συνέντευξη του υπουργού Εθνικής Άμυνας, Ν. Παναγιωτόπουλου, στην ίδια εφημερίδα από την περασμένη Κυριακή. Πλέον, μένουν μόνο οι υπογραφές των αρμόδιων υπουργών και η επίσημη επικύρωσή της, η οποία αναμένεται μέσα στον Οκτώβριο με την επίσκεψη του Αμερικανού ΥΠΕΞ, Μ. Πομπέο στην Αθήνα. Η αναθεώρηση της συμφωνίας, η οποία έχει ισχύ επ' αόριστον(!), περιλαμβάνει την επέκταση της υπάρχουσας βάσης στη Σούδα, της σημαντικότερης βάσης για τις ΗΠΑ στην περιοχή, τη δημιουργία νέας βάσης στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης και την εγκατάσταση βάσης εκπαίδευσης ελικοπτέρων σε Στεφανοβίκειο και Λάρισα. Παράλληλα, προβλέπεται η χρήση των αμερικανικών μη επανδρωμένων αεροσκαφών από τις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις. Η νέα κυβέρνηση ακολουθεί την ίδια επικίνδυνη πολιτική με τον ΣΥΡΙΖΑ, δίχως ίχνος ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για την επικαιροποίηση της πλήρους πρόσδεσης της χώρας στο αμερικανικό άρμα. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη πιστεύει και αυτή πως η μετατροπή της χώρας σε εργαλείο των αμερικανικών σχεδιασμών αποτελεί το μόνο εχέγγο προστασίας και διασφαλίζει τη θέση της Ελλάδας στην περιοχή. Δηλαδή, ότι μοναδικός τρόπος ασφάλειας είναι η προστασία που θα παρέχουν οι ΗΠΑ στις στρατιωτικές τους βάσεις. Το ίδιο σκεπτικό λειτουργεί και στη δημιουργία νέας βάσης στην περιοχή του Έβρου. Το γεγονός πως μια τέτοια κίνηση θα αποκόψει πλήρως τη χώρα από τη Ρωσία και θα χειροτερέψει ακόμη περισσότερο τις μεταξύ μας σχέσεις δεν προβληματίζει κανέναν. Απέναντι στη διαρκή και κλιμακούμενη επιθετικότητα της Τουρκίας, το βασικό αφήγημα είναι πως με αυτά τα ανταλλάγματα προς τις ΗΠΑ εξασφαλίζεται η υποστήριξη τους. Οι ΗΠΑ όμως δεν είναι καθόλου διατεθειμένες να συμβάλλουν στην απομάκρυνση της Τουρκίας από τη Δύση και τον περαιτέρω εναγκαλισμό της με τη Ρωσία. Άλλωστε σε κανένα σημαντικό θέμα δεν υπήρξε υποστήριξη από τις ΗΠΑ, ειδικά το τελευταίο διάστημα. Ας θυμηθούμε μόνο το τι στάση και ρόλο είχαν σχετικά με τη συμφωνία των Πρεσπών και το Κυπριακό. Αλλά και απέναντι στις διαρκείς προκλήσεις της Τουρκίας, είτε αυτές μένουν στα λόγια ως απειλές είτε περνούν στις πράξεις, όπως με τις γεωτρήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ. Η κυβέρνηση, με το πρόσχημα των κοινών συμφερόντων, θα δώσει γη και ύδωρ στις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, ώστε να υπάρχουν οι βάσεις (κυριολεκτικά και μεταφορικά) για να προχωρήσουν απρόσκοπτοι τους γεωστρατηγικούς τους σχεδιασμούς. Καμιά ανησυχία...

Η Τουρκία εμπρηστής πολέμου

Η νέα απόπειρα εμπλοκή της Τουρκίας στο πόλεμο της Συρίας, με πρόσχημα αυτή τη φορά το προσφυγικό, αποτελεί μια καθαρή απόδειξη ότι αποτελεί χώρα-εμπρηστή του πολέμου σε ολόκληρη τη Μ. Ανατολή. Με τα